

คำพิพากษา

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗๙ / ๒๕๓๔

คดีหมายเลขแดงที่ ๕๗ / ๒๕๔๔

ใน พระ ป ระ มา ภิ ไ ธ ย พ ระ ม ห า ก ษั ต ริ ย์

ศาลแพ่งกรุงเทพใต้

วันที่ ๒๔ เดือนกันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

ความแพ่ง

ระหว่าง	นางสาวอุษา โรจนพงศ์เกษม	โจทก์
	การทำเรือแห่งประเทศไทย ที่ ๑	จำเลย
	พลเรือโทสมนึก เทพวัลย์ ที่ ๒	

เรื่อง ละเมิด

คดีนี้โจทก์ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถา

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๔ ได้เกิดเพลิงไหม้ที่คลังสินค้าอันตรายของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นที่เก็บสารเคมี จำเลยที่ ๑ โดยจำเลยที่ ๒ ในฐานะผู้อำนวยการได้ครอบครองสารเคมีอันเป็นวัตถุอันตรายตามพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๔ จำเลยทั้งสองมีหน้าที่ในการดูแลควบคุมวัตถุมีพิษวัตถุอันตรายมิให้เกิดไฟไหม้ระเบิดหรือรั่วไหลโดยต้องใช้ความระมัดระวังตามวิสัยวิญญูชนและตามระเบียบของจำเลย แต่จำเลยทั้งสองกระทำโดยประมาทเลินเล่อนำสารเคมีประเภท ๔ เช่น คาร์บอน พารามัลดีไฮด์ ที่ต้องเก็บในคลังสินค้าอันตรายที่ ๒ มาเก็บในคลังสินค้าอันตรายที่ ๓ นำสารประเภทซีโคซิงเอเจนท์ที่ต้องเก็บในคลังสินค้าอันตรายที่ ๓ มาเก็บในคลังสินค้าอันตรายที่ ๑ และมีสารเคมีที่ต้องเก็บในคลังสินค้าอันตรายที่ ๑ , ๒ , ๓ หรือ ๔ มาเก็บในคลังสินค้าอันตรายที่ ๕ อันเป็นการเก็บสารเคมีผิดหลักเกณฑ์การจัดเก็บขาดการดูแลเครื่องดับเพลิงให้ใช้การได้ดีและขาดมาตรการป้องกันมิให้สารเคมีระเบิดเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗๘/๒๕๓๘

คดีหมายเลขแดงที่ / ๒๕๔๔

- ๒ -

ข้างต้นทำให้ทรัพย์สินต้นทำให้ทรัพย์สินเสียหายและสารเคมีฟุ้งกระจายไปในบริเวณใกล้เคียง
 จำเลยไม่นำสารเคมีไปเก็บให้ห่างจากชุมชนที่มีประชาชนอยู่หนาแน่น โจทก์มีบ้านอยู่ใกล้เคียงที่
 เกิดเหตุและได้รับผลจากเหตุการณ์เพลิงไหม้ทำให้โจทก์ป่วยต้องเสียค่ารักษาพยาบาล ๒๘๘,๐๐๐
 บาท และทำให้ขาดประโยชน์จากการประกอบอาชีพเนื่องจากโจทก์ไม่สามารถประกอบการทำงานได้
 ต่อไปและได้ทุพพลภาพเดือนละ ๖,๑๑๑ บาท นับแต่วันที่เกิดเหตุถึงอายุ ๖๕ ปี คิดถึงวันฟ้อง โจทก์
 ขอเพียง ๕ ปีเป็นเงิน ๓๖๑,๐๐๐ บาท โจทก์ทวงถามแล้ว จำเลยทั้งสองเพิกเฉย ขอให้บังคับจำเลย
 ทั้งสองร่วมกันชำระเงิน ๓,๓๒๓,๐๐๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีจากต้นเงินดังกล่าวนับ
 แต่วันฟ้องจนกว่าชำระเสร็จ

จำเลยทั้งสองให้การว่า บริเวณที่เกิดเหตุระเบิดเป็นพื้นที่ของจำเลยที่ ๑ โจทก์เข้าไป
ในที่เกิดเหตุซึ่งไม่ใช่ที่พักของโจทก์โดยสมัครใจย่อมต้องยอมรับผลจากการกระทำของโจทก์เอง
เหตุระเบิดครั้งนี้เกิดก่อนที่พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ จะมีผลใช้บังคับ สารเคมีของผู้
 อื่นที่เก็บรักษาไว้ในพื้นที่ของจำเลยที่ ๑ จึงไม่ใช่วัตถุอันตรายและไม่อยู่ในเงื่อนไขการเก็บรักษาตาม
 กฎหมายดังกล่าว ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม ค่าเสียหายที่เกิดขึ้นไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท โจทก์ฟ้องเมื่อ
 เกิดเหตุเพลิงไหม้มา ๕ ปีเศษแล้ว ฟ้องโจทก์ขาดอายุความ ขอให้ยกฟ้อง

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๕ เวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา
 เศษ ขณะที่โจทก์อยู่ที่บ้านห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ ๓๐๐ เมตร ได้ยินเสียงระเบิดที่คลั่งสินค้าที่ ๓
 ซึ่งเก็บสารเคมีอันตรายโดยเห็นกลุ่มควันสีดำและสีเทาตามแผ่นผ้าที่เกิดเหตุหมายจ.๑ ต่อมาบรรดา
 ได้ให้โจทก์ไปช่วยกันขนของออกจากบ้านของนายชายซึ่งมีบ้านอยู่ที่ชุมชนพัฒนาใหม่เกาะลาวที่อยู่
 ติดกับรั้วของจำเลยที่ ๑ ใกล้เคียงที่เกิดเหตุเพียง ๑๐ เมตร ขณะนั้นโจทก์ได้สูดดมควันและกลิ่นซึ่งเกิด
 จากเพลิงไหม้โดยตลอด โดยมีกลิ่นออกเปรี้ยวและฉุนทำให้ระคายคอและไอ นอกจากนี้ยังมีเขม่าไฟ
 มาติดตามร่างกายของโจทก์ หลังจากเกิดเหตุมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยดับเพลิงและตรวจสถานที่
 ที่เกิดเหตุตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีและบันทึกแจ้งผลการตรวจสถานที่เกิดเหตุหมาย จ.๒

/และ จ.๓

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗/๙/๒๕๓๙

คดีหมายเลขแดงที่ / ๒๕๔๔

และ จ.๓ ภายหลังจากเกิดเหตุโจทก์มีอาการเป็นไข้ ผม่วง ไอ อาเจียน เวียนศีรษะและน้ำหนักลด โจทก์ได้ไปรักษาที่คลินิกคนจนและคลินิกเพชรณรงค์ แต่ไม่หายแพทย์แนะนำให้ไปรักษาที่โรงพยาบาลจุฬา จึงทราบว่าในเลือดโจทก์มีสารพิษแต่ไม่ทราบชนิด ตามรายการรักษาหมาย จ.๕ ต่อมาได้มารักษาที่โรงพยาบาลตำรวจ ตาเริ่มเสียและหูไม่ค่อยได้ยินเสียง แต่ก็ไม่ได้หายตามบัตรตรวจโรคหมาย จ.๕ และยังตรวจพบเนื้องอกในสมองด้วย ต่อมาได้ไปรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถีจนกระทั่งผ่าตัดเนื้องอกในสมองตามประวัติผู้ป่วยและภาพถ่ายหมาย จ.๖ , จ.๑๑ และ จ.๑๒ โจทก์มีอาการดีขึ้น แต่ตาขวาไม่สามารถมองเห็น หูข้างขวาได้ยินไม่ชัดต้องใช้เครื่องช่วยฟังตามใบสำคัญสำหรับเครื่องช่วยฟังหมาย จ.๑๕ และต้องรักษาต่อไปอีก โจทก์ไม่สามารถทำงานตามปกติได้ เนื่องจากตั้งกล่าวเกิดจากโจทก์ได้รับสารเคมีไซเบอร์ไมด์และฟอร์มาดีไฮด์จากเหตุการณ์เพลิงไหม้คลังสินค้าอันตรายของจำเลยที่ ๑ สาเหตุเพลิงไหม้ดังกล่าวเกิดจากสารเคมีที่เก็บทำปฏิกิริยาทางเคมีกันตามรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุหมาย จ.๗ และ จ.๘ ปัจจุบันโจทก์จดทะเบียนเป็นคนพิการตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการและใบรับรองความพิการหมาย จ.๑๖ และ จ.๑๗ โจทก์แจ้งการเจ็บป่วยเนื่องจากเหตุการณ์เพลิงไหม้ข้างต้นแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจไว้เป็นหลักฐานเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๙ ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีหมาย จ.๙ โจทก์ นางบังเอิญ เจริญลักษณ์ มารดาโจทก์เป็นผู้ออกค่ารักษาพยาบาลเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทเศษโดยนำทะเบียนบ้าน ๓ หลังไปขอกู้ยืมเงินจากผู้อื่น ก่อนเกิดเหตุโจทก์มีสุขภาพแข็งแรงดีสามารถทำงานได้ แต่มาเจ็บป่วยไม่สามารถทำงานได้ทำให้ขาดประโยชน์จากการประกอบอาชีพและได้ทุพพลภาพเดือนละ ๖,๐๐๐ บาท นับแต่วันที่เกิดเหตุถึงวันฟ้อง โจทก์ขอเพียง ๕ ปีเป็นเงิน ๓๖๐,๐๐๐ บาท และนับแต่วันฟ้องจนอายุ ๖๐ ปี รวม ๓๗ ปี เป็นเงิน ๒,๖๖๔,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๓,๓๒๓,๐๐๐ บาท โจทก์ทวงถามแล้ว จำเลยทั้งสองเพิกเฉย

จำเลยทั้งสองนำสืบว่า จำเลยที่ ๑ ได้เก็บสารเคมีตามหลักสากล มีอุปกรณ์ดับเพลิงประจำคลังสินค้า ชุมนพัฒนาใหม่เกาะลาวบุงรุกพื้นที่ของจำเลยที่ ๑ โจทก์ไม่ได้มีบ้านในชุมชนดัง

/กล่าว บ้านโจทก์

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗๗ / ๒๕๓๔

คดีหมายเลขแดงที่ / ๒๕๔๔

- ๔ -

กล่าว บ้านโจทก์ห่างจากพื้นที่ที่เกิดเหตุ ๕๐๐ เมตรตามแผนผังหมาย ล.๑ โจทก์เข้าไปในที่เกิดเหตุ
 เอง โจทก์ป่วยเป็นโรคเนื้องอกในสมองโดยไม่ทราบสาเหตุตามหนังสือสำนักราชเลขาธิการ หนังสือ
 ของจำเลยที่ ๑ และหนังสือของโรงพยาบาลราชวิถีหมายเลข ล.๒ ถึง ล.๘ และไม่เกิดจากเหตุการณ์
 เพลงใหม่คลังสินค้า การรักษาทางโรงพยาบาลรักษาให้ฟรี ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ ไม่ได้เป็นผู้
 อำนวยการของจำเลยที่ ๑ ตามคำสั่งของจำเลยที่ ๑ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีหมาย
 ล.๙ ถึง ล.๑๑

พิเคราะห์พยานโจทก์จำเลยทั้งสองแล้วข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๒
 มีนาคม ๒๕๓๔ ได้เกิดระเบิดที่คลังเก็บสินค้าอันตรายของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเก็บสารเคมีชนิดต่างๆไว้
 เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้ที่คลังสินค้าของจำเลยที่ ๑ และเพลิงได้ไหม้ชุมชนพัฒนาใหม่เกาะลาวซึ่ง
 อยู่ติดกับที่เกิดเหตุด้วย โดยมีเพลิงไหม้อยู่อย่างน้อย ๒ วัน โจทก์ได้เข้าไปในที่เกิดเหตุ หลังเกิด
 เหตุมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ต่อมาโจทก์มีอาการเจ็บป่วย และได้ไปรักษา
 หลายแห่งจนกระทั่งมาผ่าตัดเนื้องอกในสมองที่โรงพยาบาลราชวิถีตามประวัติผู้ป่วยหมายเลข จ.๖
 แพทย์หญิงอรพรรณ เมธาติลกกุล เป็นแพทย์ทางอายุรเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อมเป็นแพทย์ที่เคย
 ตรวจโจทก์ นายทองสรรค์ สุชาธรรม เคยเป็นผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถีขณะที่โจทก์ไปรักษา
 ผ่าตัดเนื้องอก บ้านของโจทก์ไม่ได้อยู่ในชุมชนพัฒนาใหม่เกาะลาว คดีมีปัญหาค่าจะวินิจฉัยปัญหา
 ๑
 ๒
 ๓
 ๔
 ๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐
 ๑๐๑
 ๑๐๒
 ๑๐๓
 ๑๐๔
 ๑๐๕
 ๑๐๖
 ๑๐๗
 ๑๐๘
 ๑๐๙
 ๑๑๐
 ๑๑๑
 ๑๑๒
 ๑๑๓
 ๑๑๔
 ๑๑๕
 ๑๑๖
 ๑๑๗
 ๑๑๘
 ๑๑๙
 ๑๒๐
 ๑๒๑
 ๑๒๒
 ๑๒๓
 ๑๒๔
 ๑๒๕
 ๑๒๖
 ๑๒๗
 ๑๒๘
 ๑๒๙
 ๑๓๐
 ๑๓๑
 ๑๓๒
 ๑๓๓
 ๑๓๔
 ๑๓๕
 ๑๓๖
 ๑๓๗
 ๑๓๘
 ๑๓๙
 ๑๔๐
 ๑๔๑
 ๑๔๒
 ๑๔๓
 ๑๔๔
 ๑๔๕
 ๑๔๖
 ๑๔๗
 ๑๔๘
 ๑๔๙
 ๑๕๐
 ๑๕๑
 ๑๕๒
 ๑๕๓
 ๑๕๔
 ๑๕๕
 ๑๕๖
 ๑๕๗
 ๑๕๘
 ๑๕๙
 ๑๖๐
 ๑๖๑
 ๑๖๒
 ๑๖๓
 ๑๖๔
 ๑๖๕
 ๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

เบิกความทำนองเดียวกันได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๔ ได้เกิดระเบิดที่คลังเก็บสินค้า
 อันตรายของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นที่เก็บสารเคมีหลายชนิดเป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้คลังสินค้าของ
 จำเลยที่ ๑ โจทก์และมารดาได้เข้าไปในชุมชนพัฒนาใหม่เกาะลาวซึ่งอยู่ติดกับรั้วของจำเลยที่ ๑
 ด้านที่เกิดเหตุเพื่อเข้าไปช่วยนำชายชราของออกจากบ้าน ซึ่งต่อมาเพลิงได้ไหม้ชุมชนดังกล่าวด้วย
 ตามแผนผังสถานที่เกิดเหตุหมายเลข จ.๑ ขณะช่วยชราของนั้นโจทก์ได้สูดดมควันซึ่งมีกลิ่นฉุนและ
 เปรี๊ยะ รวมทั้งมีเขม่าไฟตกมาตามร่างกาย ต่อมาเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาช่วยดับเพลิงและตรวจ

/สถานที่เกิดเหตุ

- ๕ -

สถานที่เกิดเหตุตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีและบันทึกแจ้งผลการตรวจสถานที่เกิดเหตุหมายเลข ๖ และ ๓ ภายหลังจากเกิดเหตุโจทก์มีอาการเป็นไข้ ผม่วง ไอ อาเจียน เวียนศีรษะและน้ำหนักลด โจทก์ได้ไปรักษาที่คลินิกคนจนและคลินิกเพชรณรงค์ แต่ไม่หาย แพทย์ผู้รักษาแนะนำให้ไปรักษาที่โรงพยาบาลจุฬา จึงทราบว่าในเลือดโจทก์มีสารพิษตามรายการรักษาหมายเลข ๔ ต่อมาได้มารักษาที่โรงพยาบาลตำรวจ ตาเริ่มเสียและหูไม่ค่อยได้ยินเสียง แต่ก็ไม่หายตามบัตรตรวจโรคหมายเลข ๕ และยังตรวจพบเนื้องอกในสมองด้วย ต่อมาได้ไปรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถีจนกระทั่งผ่าตัดเนื้องอกในสมองตามประวัติผู้ป่วยและภาพถ่ายหมายเลข ๖ , ๗ ๑๑ และ ๑๒ โจทก์มีอาการดีขึ้น แต่ตาขวาไม่สามารถมองเห็น หูข้างขวาได้ยินไม่ชัดต้องใช้เครื่องช่วยฟังตามใบสำคัญสำหรับเครื่องช่วยฟังหมายเลข ๑๕ และต้องรักษาต่อไปอีก โจทก์ไม่สามารถทำงานตามปกติ โจทก์ยังมีแพทย์หญิงอรพรรณ ผู้รักษาโจทก์มาเบิกความยืนยันได้ความว่า เมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ที่การทำเรือแห่งประเทศไทยพยานได้รับแต่งตั้งจากทางราชการให้ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาผู้ป่วยจากเหตุการณ์ดังกล่าว ในชั้นแรกได้จัดทำคู่มือเป็นแนวทางของแพทย์เนื่องจากมีผู้ป่วยจำนวนมาก โดยผู้ป่วยที่มารักษามี ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นประชาชนและผู้ป่วยที่มูลนิธิดวงประทีปเป็นผู้ส่งมา กลุ่มที่สองเป็นพนักงานของจำเลยที่ ๑ พยานได้ตรวจโจทก์พบว่าโจทก์เป็นเนื้องอกเนื่องจากได้รับสารพิษจากเหตุเพลิงไหม้ข้างต้น ปัจจุบันยังรักษาโจทก์อยู่อย่างต่อเนื่อง จำเลยทั้งสองมีนายทรง วงษ์วานิช ผู้อำนวยการโรงพยาบาลการทำเรือ และนางพจนา พงษ์ศิลป์ ผู้อำนวยการกองแพทย์ของจำเลยที่ ๑ มาเบิกความได้ความว่า เคยมีหนังสือสอบถามอาการป่วยของโจทก์ไปที่โรงพยาบาลราชวิถีตามหนังสือหมายเลข ๖๗ และ ๖๘ ซึ่งต่อมาโรงพยาบาลการทำเรือได้เปลี่ยนชื่อมาเป็นกองแพทย์ และได้ความจากนางพจนาอีกว่า นายทงสรณ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถีได้มีหนังสือแจ้งว่าโจทก์ป่วยด้วยโรคเนื้องอกของสมองโดยไม่ทราบสาเหตุ ทางโรงพยาบาลให้การรักษาฟรีตามหนังสือโรงพยาบาลราชวิถีหมายเลข ๖๕ จำเลยยังมีนายทงสรณ์มาเบิกความยืนยันตามหนังสือหมายเลข ๖๕ และยังได้ความอีกว่าแพทย์ทางผิวหนัง ตาและโลหิตต่างตรวจโจทก์แล้วไม่พบสิ่งผิดปกติ แพทย์หญิง

/อรพรรณไม่ใช้

อรรถพรณ์ไม่ใช่แพทย์ผู้ทำการรักษาเป็นเพียงแพทย์ที่วิเคราะห์ว่าผู้ป่วยมีอาการป่วยจากสภาพการทำงานหรือไม่เท่านั้น ทั้งในทางการแพทย์ไม่สามารถระบุสาเหตุของการเกิดเนื้องอกได้ การที่แพทย์หญิงอรรถพรณ์ระบุว่าเนื้องอกที่ไจทก์เป็นเกิดจากสารพิษจึงไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ไม่มีคำสั่งจากแพทย์คนใดให้ส่งไจทก์ไปปรึกษากับแพทย์หญิงอรรถพรณ์ ทั้งแพทย์หญิงอรรถพรณ์ยังมีการไม่ปกติ เช่น ร้องไห้โวยวายเมื่อมีเหตุข้อข้องและสามารถหยุดร้องไห้ทันทีแล้วหัวเราะ ซึ่งพยานปากนายทองสรรค์ นายความไจทก์ได้คัดค้านไม่ให้ศาลรับฟัง เพราะจำเลยไม่ได้ให้การว่าไจทก์ไม่ได้ป่วยเนื่องจากเหตุเพลิงไหม้ข้างต้นและไม่ได้ซักค้านพยานไจทก์ปากแพทย์หญิงอรรถพรณ์ ส่วนจำเลยอ้างว่าเป็นพยานที่เกี่ยวข้องประเด็นค่าเสียหายซึ่งจำเลยจะต้องรับผิดชอบที่ไจทก์เรียกสูงเกินไป เห็นว่าพยานจำเลยปากนี้เป็นพยานที่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามคำให้การของจำเลยและเกี่ยวข้องกับหนังสือโรงพยาบาลราชวิถีหมายเลข ล.๕ ซึ่งพยานจำเลยเป็นผู้ลงนาม ทั้งคำเบิกความของพยานจำเลยปากนี้ก็มีได้มีวัตถุประสงค์ที่จะพิสูจน์ว่าแพทย์หญิงอรรถพรณ์พยานไจทก์เบิกความเท็จแต่ประการใด จึงไม่จำเป็นต้องซักค้านไว้ก่อน คำเบิกความของพยานปากนี้มีเพียงบางตอนที่เป็นความเห็นทางการแพทย์ซึ่งแพทย์แต่ละคนอาจมีความเห็นที่แตกต่างกันได้เนื่องจากพยานจำเลยเป็นแพทย์เช่นกันและเป็นพยานสำคัญที่ช่วยในการวินิจฉัยประเด็นคดีทั้งศาลได้อนุญาตให้สืบพยานไปแล้ว ศาลจึงสามารถรับฟังพยานปากนี้ได้ แต่จะมีน้ำหนักพยานเพียงใดเป็นอีกเรื่องที่ศาลจะได้พิจารณาต่อไป เมื่อพิจารณาบัตรตรวจโรคของไจทก์ที่โรงพยาบาลตำรวจหมายเลข จ.๕ ปรากฏว่าไจทก์มีอาการอักเสบในตา และได้พิจารณาประวัติผู้ป่วยหมายเลข จ.๖ แล้วพบว่าแพทย์ผู้รักษาได้ซักถามประวัติผู้ป่วยและบันทึกผลการตรวจว่าเป็นคนไข้ที่ทราบว่าคุณสารเคมีอย่างแรง (จ.๖ แผ่นที่ ๒ ด้านหลัง) และยังพบว่าไจทก์มีผื่นที่แขนและขา มีการอักเสบที่ต้นแขนขวาและมีเลือดออกเป็นจุด ๆ ที่ได้ผิวหนัง แพทย์ผู้รักษาเขียนไว้ด้วยทำนองว่าถ้าแพทย์ผู้รักษาไม่อยู่ให้ตามแพทย์หญิงอรรถพรณ์ด้วย (จ.๖ แผ่นที่ ๓) ยังได้ความต่อไปว่าที่งานโรคโลหิตระบುವับริเวณที่ถูกสารเคมีได้มีปลายประสาทอักเสบที่แขนขวาที่ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่าโรคสุสัสต์ จึงส่งให้ตรวจผิวหนังและแพทย์ทางเลือด แพทย์ผู้รักษาตรวจพบ

ว่าไจทก์มี

- ๗ -

ว่าโจทก์มีเส้นประสาทตาเสื่อม โจทก์เข้ารับรักษาที่โรงพยาบาลราชวิถีตามโครงการรักษาฟรีตามเงื่อนไข
คนไข้ที่ถูกสารเคมีที่ทำเรือคลองเตย (จ.๖ แผ่นที่ ๔, ๕ และ ๑๐) นอกจากการพบเรื่องเนื้องอกใน
สมอง ยังพบว่าโจทก์มีการได้ยินเสียงผิดปกติที่หูข้างขวาด้วย การรับรู้ความรู้สึกของแขนด้านขวาไว
และรุนแรงผิดปกติ ประสาทคู่ที่ ๒ และ ๘ ซึ่งเกี่ยวข้องกับประสาทตา หู การได้ยินและการทรงตัวผิดปกติ
(จ.๖ แผ่นที่ ๑๗) เอกสารหมาย จ.๖ เป็นประวัติผู้ป่วยที่แพทย์ผู้รักษาได้บันทึกอาการที่พบและการ
ตรวจพร้อมการรักษานับเป็นเอกสารสำคัญของโรงพยาบาล เพราะต้องใช้ประกอบการพิจารณาใน
การรักษาและสามารถตรวจสอบการรักษาได้ ทางโรงพยาบาลจำต้องเก็บรักษาอย่างดี หากไม่ใช่
แพทย์ที่เกี่ยวข้องกับการรักษาแล้วก็ไม่น่าจะสามารถนำไปบันทึกการรักษาได้ แพทย์หญิงอรพรรณ
ได้ระบุในเอกสารหมาย จ.๖ ไวชัดเจนว่าโจทก์ได้รับสารเคมีไซยาไนด์ (จ.๖ แผ่นที่ ๖๓ และ ๖๔)
นอกจากนี้หากแพทย์หญิงอรพรรณไม่อยู่ในสภาพปกติเพียงพอที่จะวินิจฉัยโรคได้ตั้งที่นายทรงสรรค์
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลราชวิถีในขณะนั้นมาเบิกความเป็นพยานจำเลยในฐานะผู้บังคับบัญชาก็น่า
จะดำเนินการไม่ให้แพทย์หญิงดังกล่าวออกมาทำงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาอีกเพราะอาจเป็นอันตราย
ต่อผู้ป่วยทั่วไป ซึ่งก็ไม่มีข้อเท็จจริงว่ามีการดำเนินการอย่างไรหรือไม่ แต่กลับปรากฏว่าแพทย์หญิง
อรพรรณได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญของกระทรวงยุติธรรม ทั้งนายทรงสรรค์เองก็
ไม่มีโอกาสตรวจโจทก์เลย แต่แพทย์หญิงอรพรรณเป็นผู้ตรวจโจทก์ และการที่ไม่สามารถระบุสาเหตุ
ของการเกิดเนื้องอกได้แน่นอนตามที่นายทรงสรรค์เบิกความก็ไม่ได้หมายความว่าสารพิษที่โจทก์
ได้รับไม่ใช่สาเหตุของการป่วยของโจทก์ นางพจนา ผู้อำนวยการกองแพทย์พยานจำเลยก็ยังรับว่า
เมื่อเกิดเหตุมีประชาชนมารักษาประมาณ ๒๐ คน ประชาชนที่มารักษามาจากชุมชนพัฒนาใหม่เกาะ
สาว ได้รับทราบว่าเป็นผู้ป่วยจากการได้รับสารเคมีที่เกิดจากเพลิงไหม้คลังสินค้า คนไข้ส่วนมากมี
อาการที่ผิวหนัง โรคทางเดินหายใจ หอบหืดและตาแดง ประกอบกับพิจารณาภาพของควันที่เกิด
ขณะมีเพลิงไหม้หมายเลข จ.๑ แผ่นที่ ๓ จะเห็นได้ว่ามีความรุนแรงมาก ทั้งยังได้ความจากรายงานการ
ตรวจสถานที่เกิดเหตุหมายเลข จ.๗ แผ่น ๕ ว่านายนิติกร รักกิจเจ้าหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ ผู้เห็นเหตุ

/การณ้แจ้งว่า

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗๙/๒๕๓๙

คดีหมายเลขแดงที่ 1/๒๕๔๔

- ๘ -

การณ์แจ้งว่าเปลวเพลิงที่เกิดมีสีชมพูและสีส้มซึ่งสภาพดังกล่าวโอกาสที่จะเกิดจากปฏิกิริยารุนแรงของสารเคมีสูงมาก คำเบิกความของนายทงสวรรค์จึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานโจทก์ได้ และแสดงว่าหลังเกิดเหตุผลจากเพลิงไหม้ที่ไต้เผาไหม้สารเคมีที่เก็บในคลังสินค้าไปด้วยก่อให้เกิดการเจ็บป่วยแก่ผู้คนที่ได้รับสารเคมีนั้น แต่ทั้งนี้ก็ขึ้นกับความชำนาญของแต่ละคนด้วย เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าโจทก์ได้เข้าไปในที่เกิดเหตุประกอบกับจำเลยก็ไม่ได้ต่อสู้ในคำให้การว่าที่โจทก์ฟ้องมาว่าป่วยจากเหตุการณ์ดังกล่าวไม่จริงและพยานจำเลยก็เจือสมพยานโจทก์ตามที่วินิจฉัยข้างต้น จึงฟังได้ว่าอาการเจ็บป่วยของโจทก์เป็นผลมาจากเหตุการณ์เพลิงไหม้ข้างต้น โจทก์ยังมีภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุและรายงานการตรวจสถานที่เกิดเหตุหมาย จ.๑ และ จ.๗ ซึ่งสอดคล้องกันและเป็นเอกสารราชการ ได้แสดงให้เห็นว่ามีการเก็บสารเคมีไม่ถูกต้องและไม่ถูกประเภทในอาคารคลังสินค้าที่ ๓ ที่เกิดเหตุ มีสารเคมีเรียวดตามพื้นเนื่องจากการขนย้าย สารเคมีส่วนใหญ่ทำปฏิกิริยากัน อุปกรณ์ดับเพลิงที่ติดตั้งส่วนใหญ่ใช้การไม่ได้ สาเหตุของการระเบิดครั้งนี้เกิดจากการทำปฏิกิริยาทางเคมีสูงมาก ยิ่งได้ความจากนายเอกชัย ปรีชาธรรม หัวหน้าคลังสินค้าอันตรายของจำเลยได้ความว่า การเก็บสินค้าอันตรายของจำเลยที่ ๑ มีระเบียบการเก็บรักษาตามหลักมาตรฐานสหประชาชาติ เช่น ต้องวางห่างกัน ๓ ถึง ๖ เมตร หากวางชิดกันน้อยกว่า ๓ ถึง ๖ เมตรต้องมีกำแพงกัน ซึ่งเมื่อดูภาพในเอกสารหมาย จ.๑ ประกอบยิ่งเห็นได้ว่าการวางสารเคมีใกล้กัน ไม่มีกำแพงกัน มีสารเคมีเรียวดตามพื้นบ้างก็นำมาวางนอกคลังสินค้าก็มี เครื่องดับเพลิงหมดอายุ แสดงว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบของตนอย่างเคร่งครัดจึงเป็นการประมาทเลินเล่อและเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการระเบิดครั้งนั้นจนเกิดเพลิงไหม้คลังสินค้าและบ้านเรือนใกล้เคียง จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบในผลที่เกิดขึ้นด้วย แม้โจทก์จะเข้าไปเองและชุมชนพัฒนาใหม่เกาะลาวจะบุกรุกพื้นที่จำเลยที่ ๑ ก็ตาม เพราะชุมชนดังกล่าวมีอยู่ก่อนเกิดเหตุแล้วและจำเลยที่ ๑ ก็ทราบจึงต้องระมัดระวังป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้ายกับคลังสินค้าและผู้อยู่ใกล้เคียงให้สมกับที่เป็นที่เก็บสินค้าอันตราย เมื่อเกิดเพลิงไหม้ย่อมเป็นเรื่องปกติที่ญาติพี่น้องจะเข้าไปช่วยเหลือญาติด้วยกันไม่ใช่ว่าโจทก์เข้าไปโดยไม่มีเหตุผล การที่พระราชบัญญัติ

/วัตถุอันตราย

๕๗๗/๗๗

แผ่นที่ ๘ จาก ๑๑ แผ่น

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗๙ / ๒๕๓๙

คดีหมายเลขแดงที่ / ๒๕๔๔

- ๙ -

วัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับหลังเกิดเหตุก็ไม่ใช่เหตุที่ทำให้จำเลยที่ ๑ ไม่ต้องระมัดระวัง ไม่ให้เกิดเพลิงไหม้เพราะเป็นหน้าที่ของจำเลยที่ ๑ อยู่แล้วที่ต้องป้องกันไม่ให้เกิดเพลิงไหม้คลังสินค้า เมื่อเพลิงไหม้คลังสินค้าอันเกิดจากความประมาทเลินเล่อของจำเลยที่ ๑ เป็นเหตุให้โจทก์ป่วย จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบโจทก์ แต่ที่โจทก์อ้างว่าเสียค่ารักษาไป ๒๙๙,๐๐๐ บาทนั้น โจทก์มีเพียงใบเสร็จรับเงินหมาย จ.๒๐ ถึง จ.๒๓ มาแสดงเท่านั้น ซึ่งใบเสร็จส่วนมากโจทก์ได้รับการอนุเคราะห์จากฝ่ายสังคมสงเคราะห์ของโรงพยาบาล ทั้งเอกสารประวัติการตรวจหมาย จ.๖ ระบุว่ารักษาฟรีซึ่งสอดคล้องกับหนังสือโรงพยาบาลราชวิถีหมายเลข ล.๕ คงมีมารดาโจทก์เท่านั้นมาเบิกความว่าเสียค่ารักษาไป ๒๐๐,๐๐๐ บาทเศษ แต่อย่างไรก็ตามได้ความจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของพยาน จำเลยตามหนังสือหมาย ล.๓ , ล.๔ และ ล.๖ สอดคล้องกับคำเบิกความของโจทก์และมารดาโจทก์ว่าโจทก์ไปรักษาคลินิกเอกชนมาก่อน แล้วไปรักษาโรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลจุฬาและโรงพยาบาลราชวิถี นอกจากนี้ประวัติผู้ป่วยหมาย จ.๖ ยังพบว่าโจทก์ต้องไปถ่ายเอ็กซเรย์คอมพิวเตอร์นอกโรงพยาบาลด้วยซึ่งปกติแล้วเจ้าของไข้ต้องออกเงินเอง แสดงว่าโจทก์ต้องเสียค่ารักษามาก่อน และการรักษาฟรีของโรงพยาบาลก็ไม่ได้หมายความว่าฟรีทุกอย่าง แม้หนังสือของโรงพยาบาลราชวิถีหมายเลข ล.๕ ก็ระบุว่าโจทก์ยังต้องรักษาต่อไปอีก ๒ ปี จึงเชื่อได้ว่าโจทก์ต้องเสียค่ารักษาพยาบาลแน่นอน ศาลจึงเห็นควรกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้เป็นค่ารักษาพยาบาลให้โจทก์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่โจทก์ขอค่าขาดประโยชน์เพราะไม่อาจทำงานได้นับแต่เกิดเหตุจนกว่าอายุ ๖๐ ปี เดือนละ ๖,๐๐๐ บาท โดยก่อนฟ้องโจทก์ขอเพียง ๕ ปีนั้น เมื่อพิจารณาอาการป่วยตามเอกสารหมาย จ.๖ ภาพโจทก์หมายเลข จ.๑๑ ภาพโจทก์ก่อนและหลังเกิดเหตุซึ่งรูปร่างหน้าโจทก์เปลี่ยนแปลงไปตามภาพหมาย จ.๑๓ การขึ้นทะเบียนเป็นคนพิการตามหมาย จ.๑๕,๑๖,๑๗ และ จ.๒๒ ความรุนแรงของเหตุการณ์ตามภาพถ่ายในเอกสารหมาย จ.๑ ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจปัจจุบันเห็นว่าเหมาะสมแล้ว จึงให้ตามขอ จำเลยที่ ๑ จึงต้องรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาล ๒๐๐,๐๐๐ บาท ค่าขาดประโยชน์ก่อนฟ้อง ๕ ปี เป็นเงิน ๓๖๐,๐๐๐ บาท และค่าขาดประโยชน์หลังฟ้องอีก

/๒,๖๖๔,๐๐๐ บาท

แผ่นที่ ๙ จาก ๑๑ แผ่น

- ๑๐ -

๒,๖๖๔,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๓,๒๒๔,๐๐๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปีจากต้นเงินดังกล่าวจนชำระเสร็จ สำหรับจำเลยที่ ๒ โจทก์ไม่มีหลักฐานใดมาแสดงว่าจำเลยที่ ๒ มีส่วนในเหตุละเมิดดังกล่าว แต่จำเลยมีหนังสือของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีและคำสั่งแต่งตั้งหมาย ล.๑๐ และ ล.๑๑ มาแสดงว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้อำนวยความสะดวกจำเลยที่ ๑ ภายหลังเกิดเหตุแล้ว ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ตามพยานของจำเลย จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑

๒
ปัญหาต่อไปมีว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ จำเลยให้การทำนองว่าพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับหลังเกิดเหตุคดีนี้ เห็นว่าแม่โจทก์จะบรรยายฟ้องโดยอ้างกฎหมายดังกล่าวคลาดเคลื่อนไปบ้าง แต่เมื่ออ่านฟ้องโจทก์โดยตลอดแล้วพอเข้าใจได้ว่าโจทก์ฟ้องให้จำเลยทั้งสองรับผิดชอบเพราะประมาทเลินเล่อในการเก็บรักษาสารเคมีซึ่งเป็นที่เข้าใจทั่วไปอยู่แล้วว่าเป็นสิ่งอันตราย เป็นเหตุให้เกิดเพลิงไหม้และโจทก์ได้รับความเสียหายต้องเจ็บป่วยจึงเรียกค่าเสียหาย ฟ้องโจทก์จึงบรรยายสภาพแห่งข้อหา ข้ออ้างและคำขอพอเข้าใจได้ ฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุม

๓
ปัญหาสุดท้ายมีว่า คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่าแม่โจทก์จะตอบคำถามคำถามนายจำเลยทำนองว่าทราบการเจ็บป่วยจากเหตุการณ์เพลิงไหม้หลังเกิดเหตุประมาณ ๒ ถึง ๓ เดือน โจทก์เองเบิกความว่าแพทย์ที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์บอกโจทก์ว่าเลือดมีสารพิษจนกระทั่งผ่าตัดเนื้องอกในสมองเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๗ หนังสือของนายทรง หมาย ล.๘ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๓๘ ก็กล่าวว่าโจทก์ขอให้จำเลยที่ ๑ ช่วยเหลือ แสดงให้เห็นว่าโจทก์น่าจะทราบแล้วว่าการเจ็บป่วยของโจทก์น่าจะมาจากเหตุการณ์เพลิงไหม้คลังสินค้าเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๓๔ แต่ได้ความจากพันตำรวจโทกิตติพงษ์ สิ้นจิตต์ พนักงานสอบสวนซึ่งสรุปผลการสอบสวนว่าไม่มีผู้ประมาทที่ต้องรับผิดชอบ จึงไม่มีการดำเนินคดีอาญากับผู้ใด และแม้นางทองดี ดันเต็ง ชาวบ้านชุมชนพัฒนาใหม่ เกาะลวจะเบิกความได้ความว่ามีชาวบ้านในชุมชนตนประมาณ ๔๐ คนฟ้องจำเลยที่ ๑ ให้ชดใช้แล้วตกลงกันได้ ก็ไม่ปรากฏว่าโจทก์ทราบเรื่องดังกล่าว นางพจนานพยานจำเลยเองก็เคยยืนยันว่าไม่

/เคยเห็นโจทก์

คดีหมายเลขดำที่ ๕๕๗๔ / ๒๕๓๔

คดีหมายเลขแดงที่ / ๒๕๔๔

- ๑๑ -

เคยเห็นโจทก์ไปรักษาที่ที่จำเลยที่ ๑ จัดให้แก่ชาวบ้านชุมชนดังกล่าว ประกอบกับโจทก์ก็ไม่มีบ้าน
 ในชุมชนดังกล่าวด้วย โจทก์ไปแจ้งความเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๓๔ เพื่อเป็นหลักฐานว่าป่วยจาก
 เหตุการณ์เพลิงไหม้คลังสินค้าที่ไม่ได้กล่าวถึงจำเลยทั้งสองเลย โจทก์จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา
 ศึกษาปีที่ ๖ เท่านั้นทั้งเวลาที่ผ่านมาก็มุ่งเกี่ยวกับการรักษาทั้งสิ้น ข้อเท็จจริงดังกล่าวแสดงว่า แม้
 โจทก์จะทราบถึงเหตุป่วยว่ามาจากเหตุการณ์ดังกล่าว แต่โจทก์ยังไม่ทราบผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหม
 ทดแทน แม้แต่พนักงานสอบสวนก็สรุปว่าไม่มีผู้ต้องรับผิดชอบ จำเลยเองก็ไม่มีหลักฐานใดมาแสดงให้เห็น
 เห็นว่าโจทก์ทราบแล้วว่าผู้ใดต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อโจทก์ อายุความละเมิด ๑ ปีนับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้
 ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงยังไม่เริ่มนับ แม้โจทก์จะมาฟ้องวันที่ ๔
 เมษายน ๒๕๓๔ เกิน ๑ ปี คดีโจทก์ก็ไม่ขาดอายุความ

พิพากษาให้จำเลยที่ ๑ ชำระเงิน ๓,๒๒๔,๐๐๐ บาทพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อ
 ปีจากต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันฟ้อง(ฟ้องวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๔)จนกว่าชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้
 จำเลยที่ ๑ ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์โดยกำหนดค่าทนายความ ๑๐,๐๐๐ บาท(สำหรับค่าธรรมเนียม
 นิยมศาลที่โจทก์ได้รับอนุญาตให้ดำเนินคดีอย่างคนอนาถานั้น ให้จำเลยที่ ๑ นำมาชำระต่อศาลใน
 นามของโจทก์) ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ ๒ ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์จำเลยที่ ๒ เป็นพับ/

นายอมรรัตน์ กริยาผล

นายสมศักดิ์ ลักษณะสมบูรณ์

นายสมภพพิสิษฐ สุพิสิษฐ

อารีย์ พิมพ์ทาน